

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลระเริง

เรื่อง การควบคุมควันไฟและฝุ่นละอองจากการเผา

พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลระเริง ว่าด้วยการควบคุมควันไฟ และฝุ่นละอองจากการเผา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลระเริง โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลระเริงและนายอำเภอวังน้ำเขียว จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลระเริง เรื่อง การควบคุม ควันไฟและฝุ่นละอองจากการเผา พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลระเริง ตั้งแต่วันถัดจาก วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลระเริงเป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และมีอำนาจ ออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้

“การเผา” หมายความว่า การจุดไฟเผาขยะ ต้นไม้ หญ้า เผาถ่าน หรืออื่นใด อันเป็นเหตุให้เกิดควัน ความร้อน สิ่งมีพิษ ฝุ่นละออง เขม่า ถ้า จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตราย ต่อสุขภาพของประชาชน

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการ ของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค้การบริหารส่วนตำบลละเรียง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลละเรียงซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อปฏิบัติการตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๖ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) โฆษณาให้ประชาชนได้ทราบถึงหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้

(๒) สอดส่องและกวดขันไม่ให้มีการฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้โดยเคร่งครัด

(๓) ตักเตือนผู้กระทำความผิดหรือสั่งให้ผู้กระทำความผิดแก้ไขหรือระงับสิ่งท้อันจะเกิดจากการประกอบกิจการที่มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

(๔) รายงานผลการกระทำผิดของผู้กระทำความผิดซึ่งไม่เชื่อฟังเพื่อให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการปรับตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองหรือผู้เช่าที่ดินผู้ใดเผาถ่านเกินกว่าที่กำหนดไว้ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ ถ้าการปล่อยปลละเลงนั้นมีสภาพที่อาจทำให้เป็นการเสี่ยงที่จะเกิดไฟไหม้ลุกลามเป็นบริเวณกว้างเกิดมลพิษทางอากาศเจ้าของหรือผู้ครอบครองมีความผิดตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดเผาขยะ ต้นไม้ หญ้า หรือสิ่งอื่นใด ไม่ว่าจะเป็นการเผาในที่ดินของตนหรือที่ดินหรือทางสาธารณะหรือป่าไม้ในประการที่ทำให้เกิดควันหรือฝุ่นละอองอันเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน

ข้อ ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดขายหรือจำหน่ายสินค้าที่กระทำให้เกิดควันไฟหรือฝุ่นละอองในที่ดินของตนบนถนน หรือในสถานที่สาธารณะ

ข้อ ๑๐ หากเจ้าของหรือผู้ครอบครอง หรือผู้เช่าที่ดินไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อาจจัดการตามความจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้มีการเผา การป้องกันการลุกลามของไฟหรือดำเนินการใด ๆ กับสภาพพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดไฟไหม้ เช่น การรื้อถอน เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการนั้น

ข้อ ๑๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงการปฏิบัติ ตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๒ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการพิจารณาขออนุญาตเว้นการปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ตามความจำเป็นและความเหมาะสมของพื้นที่

หมวด ๒

สถานที่ตั้ง ข้อปฏิบัติในการเผาถ่าน

ข้อ ๑๓ สถานประกอบกิจการเผาถ่านต้องมีสถานที่ตั้งในการดำเนินกิจการ ดังนี้

(๑) ห้ามเผาถ่านในพื้นที่ป่าตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้และพื้นที่สาธารณประโยชน์

(๒) ต้องอยู่ห่างจากชุมชน ที่อยู่อาศัยของผู้อื่น โบราณสถาน ศาสนสถาน สถานศึกษาและสถานที่ราชการอย่างน้อย ๒ กิโลเมตร ทั้งนี้ ระยะห่างที่กำหนดอาจมีความเปลี่ยนแปลง หรือแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับสภาพพื้นที่ชุมชนหรือพื้นที่เปิดโล่งหรือไม่ และขึ้นอยู่กับข้อตกลงร่วมกัน ของแต่ละพื้นที่

(๓) ต้องอยู่ห่างจากถนนสาธารณะอย่างน้อย ๕๐๐ เมตร ทั้งนี้ ระยะห่างดังกล่าว อาจกำหนดตามมติที่ได้จากข้อตกลงร่วมกันในพื้นที่

(๔) ต้องอยู่ห่างจากแหล่งน้ำธรรมชาติ และแหล่งน้ำสาธารณะอย่างน้อย ๓๐๐ เมตร ยกเว้นแหล่งน้ำของผู้ประกอบการเอง

(๕) กรณีตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีความลาดชัน ผู้ประกอบการจะต้องมีมาตรการป้องกันการชะล้างตะกอน ถ่าน ถ่านออกนอกพื้นที่ของตนเอง เช่น มีคันดิน คูน้ำล้อมรอบพื้นที่ เป็นต้น

(๖) กรณีตั้งอยู่ใกล้หรือติดกับพื้นที่ป่า ผู้ประกอบการจะต้องจัดทำแนวป้องกันไฟ โดยรอบพื้นที่บริเวณที่ทำการเผาถ่าน รวมทั้งดูแลและป้องกันมิให้กิจกรรมการเผาถ่านของตนเอง เป็นต้นเหตุให้เกิดอัคคีภัยกับพื้นที่ป่าในบริเวณใกล้เคียง

(๗) ผู้ประกอบการสามารถประกอบการได้จำนวนครัวเรือนละไม่เกิน ๒ เตา

(๘) เตาเผาถ่านมีขนาดกว้างไม่เกิน ๒ เมตร ยาวไม่เกิน ๓ เมตร สูงไม่เกิน ๑.๘๐ เมตร ผู้ประกอบการสามารถประกอบการรวมกันในพื้นที่เดียวกันได้ไม่เกิน ๑๐ เตา

ข้อ ๑๔ ข้อควรปฏิบัติในการดำเนินกิจการเผาถ่านโดยสถานประกอบกิจการเผาถ่านต้องถือปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ให้ดำเนินการเผาถ่านได้เฉพาะผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตราย ต่อสุขภาพเท่านั้น โดยผู้ได้รับอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข และหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยเคร่งครัด

(๒) ให้เผาถ่านได้ในเฉพาะเตาเผาที่มีติดขัดห้ามเผาถ่านโดยใช้วิธีการกองเผากับพื้น หรือวิธีการอื่นใดที่ไม่มีการป้องกันผลกระทบต่อฝุ่นควันจากการเผา

(๓) ผู้ประกอบการเผาถ่านจะต้องดูแลและควบคุมกิจกรรมการเผาถ่านของตนเองให้มีการปล่อยระบายฝุ่นควันออกสู่สิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด

(๔) ผู้ประกอบการเผาถ่านจะต้องดูแลและป้องกันมิให้กิจกรรมการเผาถ่านของตนเองเป็นต้นเหตุให้เกิดอหิวาต์กับทรัพย์สินของสาธารณะและของบุคคลอื่นในพื้นที่ข้างเคียง

(๕) ผู้ประกอบการเผาถ่านจะต้องดูแลและป้องกันมิให้เศษถ่านฟุ้งกระจายออกนอกบริเวณพื้นที่เผาถ่าน

(๖) ไม้และวัสดุชนิดอื่นใดที่ใช้ในการเผาถ่านจะต้องได้มาโดยถูกต้องตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๓

ประเภทกิจการที่ต้องควบคุม

ข้อ ๑๕ กิจการเกี่ยวกับไม้

(๑) การเผาถ่าน หรือการสะสมถ่าน

หมวด ๔

การควบคุมมลพิษ หรือสิ่งใด ๆ ที่เกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๑๖ สถานประกอบกิจการใดที่ประกอบกิจการก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศต้องดำเนินการควบคุม และป้องกันมิให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพ เป็นเหตุรำคาญ หรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน ที่อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียง

หมวด ๕

การขออนุญาตและใบอนุญาต

ข้อ ๑๗ เมื่อพ้นกำหนด ๙๐ วันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการ ตามที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในการออกใบอนุญาตเจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตราย ต่อสุขภาพของประชาชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในข้อบัญญัตินี้ก็ได้ใบอนุญาตให้ใช้ได้ สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๑๘ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการตามที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลละเรียงกำหนด พร้อมเอกสารและหลักฐาน ดังนี้

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (๓) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)
- (๔) อื่น ๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลละเรียงกำหนด

ข้อ ๑๙ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมดและแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาตก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลละเรียงกำหนด หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วน

ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสองให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๐ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นหากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๒๑ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลละเรียงเท่านั้น การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลละเรียงกำหนดก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๘ โดยอนุโลม

ข้อ ๒๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่องค์การบริหารส่วนตำบลระเบียบกำหนดในวันที่ได้รับใบอนุญาต สำหรับกรณีที่เป็นกรณียุติใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นกรณียุติใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนดให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีส่วนที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียม และค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๒๓ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลระเบียบ

ข้อ ๒๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลระเบียบกำหนดภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด และการออกใบแทนใบอนุญาตเป็นไปตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลระเบียบกำหนด

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหายให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๗ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข

พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข

พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๒๘ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าวให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานหรือสถานที่ทำงานของผู้รับใบอนุญาตและให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๙ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๓๐ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

ข้อ ๓๑ ผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๖ หรือฝ่าฝืนข้อ ๗ ข้อ ๘ และข้อ ๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

ข้อ ๓๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท ตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๓ ให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบังคับองค์การบริหารตำบลระเวียง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๒ อยู่ก่อนข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ให้ประกอบกิจการนั้นต่อไป จนกว่าใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุและให้มาดำเนินการยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ก่อนใบอนุญาตฉบับเดิมสิ้นอายุ

ประกาศ ณ วันที่ ๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

คะนิง นามปัญญา

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลระเวียง